

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 394

гр. Пловдив, 16.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

като разгледа докладваното от Елена З. Калпачка Въззивно гражданско дело № 20225300500410 по описа за 2022 година

Делото е образувано по постъпил въззивна жалба от ЕЛ. ХР. СТ., чрез адв. Р.И., АК Пловдив, срещу част от решение № 260276/16.07.2021 г. по гр.дело № 2479 по описа на РС Асеновград за 2018 г.

Жалбата е подадена в срок. Същата изхожда от легитимирана страна – ответник в първоинстанционното производство, чрез надлежно упълномощен представител пред първа инстанция и за подаване на жалби среку актове на съда, при наличие на правен интерес, насочена е против подлежащ на обжалване съдебен акт. Внесена е дължимата ДТ.

Жалбата е била администрирана и в срока по чл. 263 от ГПК е постъпил писмен отговор на въззивната жалба от М. П. ШК., чрез надлежно упълномощен представител адв. Пенка К.а.

С постъпилата въззивна жалбата се обжалва частично постановеното решение № 260276/16.07.2021 г. по гр.дело № 2479 по описа на РС Асеновград за 2018 г., в частта му, с която се **признава за установено** по отношение на ЕЛ. ХР. СТ., ИВ. Р. АНГ., С. Б. АНГ. и ЕЛ. Б. АНГ., че М. П. ШК. е собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от правото на собственост върху недвижим имот, представляващ УПИ VIII – 462 в кв. 29 по одобрения ПУП на с., община, с площ от 650 кв.м., адрес: с., община, ул.“1-ва“ №4, ведно с построените в него масивна жилищна сграда с площ от 75 кв.м. и паянтова стопанска сграда с площ от 16 кв.м., при граници на имота УПИ XIV-462, УПИ XIII-778, улица и УПИ IX-461; **отменя** нотариален акт №141, том 4, дело №677/2018г. по описа на нотариус Светлана Кожухарова с рег.№234 на Нотариалната камара и район на действие Районен съд – Асеновград, с който ЕЛ. ХР. СТ. е призната за собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от правото на собственост върху недвижим имот, представляващ УПИ VIII – 462 в кв. 29 по одобрения ПУП на с., община, с площ от 650 кв.м., адрес: с.

....., община, ул.“1-ва“ №4, ведно с построените в него масивна жилищна сграда с площ от 75 кв.м. и паянтова стопанска сграда с площ от 16 кв.м., при граници на имота УПИ XIV-462, УПИ XIII-778, улица и УПИ IX-461; **допуска изкупуване** на основание чл. 33, ал.2 от ЗС в полза на М. П. ШК. на $\frac{1}{2}$ идеална част от правото на собственост върху прехвърления от ЕЛ. ХР. СТ. на ИВ. Р. АНГ. с нотариален акт №142, том 4, дело №678/2018г. по описа на нотариус Светлана Кожухарова с рег.№234 на НК и район на действие АРС недвижим имот, представляващ УПИ VIII – 462 в кв. 29 по одобрения ПУП на с., община, с площ от 650 кв.м., адрес: с., община, ул.“1-ва“ №4, ведно с построените в него масивна жилищна сграда с площ от 75 кв.м. и паянтова стопанска сграда с площ от 16 кв.м., при граници на имота УПИ XIV-462, УПИ XIII-778, улица и УПИ IX-461, срещу заплащане на сумата от 3750 лева (три хиляди седемстотин и петдесет лева), която М. П. ШК. да заплати на купувача ИВ. Р. АНГ. в едномесечен срок от влизането на решението в сила и осъжда ЕЛ. ХР. СТ. заедно с другите ответници в производството, да заплатят на М. П. ШК. сумата от 1050 лева направени в производството разноски.

Моли се да бъде отменено решението в обжалваните части, като ПОС реши спора по същество и постанови нов съдебен акт, с който да отхвърли изцяло предявените от ищеца Ш. искове по чл. 108 от ЗС, чл. 537, ал. 2 от ГПК и чл. 33, ал. 2 от ЗС.

Жалбоподателят излага мотиви, че постановеното решение е незаконосъобразно, необосновано и неправилно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и нарушение на материалния закон. Твърди се, че ищецът не е доказал при условията на пълно и главно доказване, че е собственик на $\frac{1}{2}$ от процесния имот, доколкото наследяването не е самостоятелен способ за придобиване на правото на собственост, а не се доказва, че наследодателите на страните са го били придобили по давност. Излагат се съображения, че ищцата, доколкото не е била в страна, не е било възможно да осъществява фактическата власт върху имота, като не е бил оборен и извода на нотариуса за съществуване на правото на собственост, удостоверен в нотариалния акт, издаден въз основа на обстоятелствена проверка, не е оборена съответно и доказателствената сила на нотариалния акт, поради което неправилен счита извода, че ищецът е собственик на една втора от имота по давност, както и неправилно намира уважаването на претенцията за отмяна на нотариалния акт по чл. 537, ал. 2 от ГПК. Счита, че срокът за предявяване на иск по чл. 33, ал. 2 от СК не е спазен, ищецът не е доказал точно кога е узнал за разпореждането с имота, решението е базирано на предположения за момента на узнаването, освен това към датата на разпореждане с имота не е бил собственик на една втора от него, поради което и не е активно легитимиран да го предяви. Оспорва и сумата, която е определена за изкупуване, като счита, че и от нотариалния акт за покупко-продажба на имота е видно, че сумата не е 7500 лв. С оглед неоснователността на претенциите твърди и неправилност на решението в частта за присъждане на разноски. Моли за отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на ново от въззивния съд, с което да бъдат

отхвърлени изцяло предявените искове и да бъдат присъдени разноски за двете инстанции.

Постъпил е писмен отговор на въззивната жалба от въззиваемата М.Ш., чрез адв. К.а, в който счита, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено. Сочи, че както в първоинстанционното производство, така и в приложеното наказателно производство, жалбоподателката нееднократно е сочила, че се счита за собственик само на една втора от процесния имот. Счита, че безспорно от събраните по делото доказателства се установява, че ищцата е собственик на процесния имот по наследство и давностно владение, осъществено от наследодателите и към смъртта им, евентуално на осъществено такова от нея и жалбоподателката, което се установява от събраните по делото гласни доказателства. Доколкото имотът е бил съсобствен между нея и жалбоподателката, то е налице задължение на продавача да предложи на съсобственика си да изкупи неговата идеална част от недвижимия имот, каквото не се твърди да е било изпълнено, поради което счита искът по чл. 33 от ЗС за основателен и предявен в двумесечния срок от узнаване на сделката, който от своя страна намира установен с приетите по делото доказателства. Твърди, че продажната цена на имота не е била оспорена в първоинстанционното производство, като същата е удостоверена в нотариалния акт за покупко-продажба на имота. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението на РС да бъде оставено в сила.

Въззиваемите Рачева А., С. Б. АНГ. и ЕЛ. Б. АНГ. не са подали отговор на въззивната жалба в срока по чл. чл. 263 от ГПК.

В жалбата и отговора не са формулирани доказателствени искания.

Налице са предпоставките на чл. 267 от ГПК, поради което производството ще следва да бъде насрочено за разглеждане в открито заседание.

Следва да бъде указано на жалбоподателя да прецизира жалбата си, доколкото се сочи обжалване на решението само в частта, в която се признава за установено, че М. П. ШК. е собственик на $\frac{1}{2}$ идеална част от правото на собственост върху недвижим имот, представляващ УПИ VIII – 462 в кв. 29 по одобрения ПУП на с., община, а се иска постановяване на акт от въззивния съд по същество, с който да се отхвърли изцяло предявеният иск с правно основание чл. 108 от ЗС.

Ето защо и на осн. чл. 267, ал. 1 от ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Насрочва въззивно гражданско дело № 410 по описа на ОС – Пловдив за 2022 г., в открито съдебно заседание на 07.04.2022 г. от 14,15 ч., за когато да бъдат призовани страните.

Указва на жалбоподателя ЕЛ. ХР. СТ., чрез адв. Р.И., да прецизира въззивната жалба, съгласно указаното в мотивите на настоящото

определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____